Cherkasy

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ

Міжнародна
науково-практична конференція

Проблеми надзвичайних ситуацій

МАТЕРІАЛИ КОНФЕРЕНЦІЇ

Черкаси
21 травня 2026 року

УДК 616-083.98:[654.1+004]

РОЛЬ ТЕЛЕМЕДИЦИНИ В ЕКСТРЕНІЙ МЕДИЦИНІ

Зионг Т. Т.,
Кучеренко Б. Ю.
Харківський національний медичний університет

Сьогодні технології глибше інтегровані в повсякденне життя, ніж будь-коли раніше. Цифровізація активно впроваджується і в медичну сферу. Одним із найбільш перспективних напрямів є телемедицина – розділ медицини, що передбачає надання медичної допомоги із застосуванням засобів дистанційного зв'язку. В умовах зростання кількості невідкладних станів та потреби у швидкому прийнятті рішень вона набуває особливої значущості в системі екстреної медичної допомоги (ЕМД).

Мета роботи дослідити можливості та значення телемедицини в екстренній медицині.

Матеріали та методи. Проведено аналіз сучасних наукових джерел та публікацій, присвячених використанню телемедицини в системі ЕМД.

Результати. Роль телемедицини в екстреній медицині доцільно розглядати у двох основних напрямах: «медичний працівник – медичний працівник» та «медичний працівник – пацієнт».

Медичний працівник-медичний працівник. Лікарі та парамедики на місці виклику можуть у режимі реального часу консультуватися з фахівцями вузьких спеціальностей [3, 4]: кардіологами, неврологами, травматологами. Це дозволяє уточнити діагноз [1] на догоспітальному рівні, якщо, наприклад, були сумніви та правильно підібрати першу медичну допомогу, щоб довезти до правильного відділення. Під час онлайн-консультації можливе передавання результатів ЕКГ, показників сатурації, артеріального тиску, частоти серцевих скорочень, температури тіла тощо [2].

Правильно проведена диференційна діагностика на догоспітальному етапі дозволяє обрати відповідний медичний заклад і профільне відділення для госпіталізації. Визначення раціонального маршруту транспортування пацієнта до спеціалізованого центру є важливим етапом надання екстреної медичної допомоги. Особливо актуально це при інфаркті та інсульті, де існує поняття «золотих годин» для проведення тромболітичної терапії.

Медичний працівник-пацієнт. Окрім вищезгаданого, за допомогою телемедицини стає можливою взаємодію бригади ЕМД з пацієнтом до її прибуття. Під час телефонного або відеозв'язку пацієнт або його родичі можуть описати детальніше симптоми, анамнез життя/хвороби, епіданамнез, супутні захворювання. Це дозволить медичним працівникам зекономити час на опитуванні та краще підготуватися до надання допомоги.

Крім того, диспетчер або медик може надати рекомендації щодо домедичної допомоги до приїзду бригади (забезпечення прохідності дихальних шляхів, контроль кровотечі, правильне положення тіла тощо), що підвищує шанси на легший перебіг.

На жаль, телемедицина дуже залежить від можливостей зв'язку та техніки. Вона потребує стабільного та високошвидкісного інтернету [5], що є проблемою у віддалених або важкодоступних місцях. Окрім цього, важливим є питання захисту персональних даних під час користування електронним каналом комунікації.

Висновки. У медицині технології стали важливим інструментом удосконалення роботи. Залучення технологій у практику екстреної медичної допомоги покращує якість догоспітального етапу та підвищує шанси пацієнтів на сприятливий результат, особливо при критичних станах. Модель взаємодії «медичний працівник-медичний працівник» підвищує точність діагностики, підвищує професійну компетентність наданої допомоги. В

той час як «медичний працівник-пацієнт» забезпечує актуальний зв'язок постраждалого або його оточення з бригадою ШД.

ЛІТЕРАТУРА

1. Amadi-Obi, A., Gilligan, P., Owens, N., O'Donnell, C. (5 Jul 2014). Telemedicine in pre-hospital care: a review of telemedicine applications in the pre-hospital environment. Int. J. Emerg. Med. 7. 29.

2. Brokmann, J.C., Felzen, M., Beckers, S.K., Czaplik, M., Hirsch, F., Bergrath, S., Rossaint, R. (2017). Telemedizin: Potenziale in der Notfallmedizin. Anasthesiol. Intensivmed. Notfallmed. Schmerzther. 52. 2. 107–117.

3. Sarpourian, F., Marzaleh, M. A., Fatemi Aghda, S. A., Zare, Z. (2023). Application of Telemedicine in the Ambulance for Stroke Patients: A Systematic Review. Prehosp. Disaster Med. 38. 6. 774–779.

4. Valenzuela Espinoza, A., De Smedt, A., Guldolf, K., Vandervorst, F., Van Hooff, R.-J., Fernandez Tellez, H., Desmaele, S., Cambron, M., Hubloue, I., Brouns, R. (2016). Opinions and Beliefs About Telemedicine for Emergency Treatment During Ambulance Transportation and for Chronic Care at Home. Interact. J. Med. Res. 5. 1.

5. Yperzeele, L., Van Hooff, R.-J., De Smedt, A., Valenzuela Espinoza, A., Van Dyck, R., Van de Casseye, R., Convents, A., Hubloue, I., Lauwaert, D., De Keyser, J., Brouns, R. (2014). Feasibility of AmbulanCe-Based Telemedicine (FACT) study: safety, feasibility and reliability of third generation in-ambulance telemedicine. PLoS One. 9. 10.